

Evangelium podle Jana 3, 14 – 21 Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět zachráněn. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

Milé sestry, milí bratři!

Nejdřív krátce připomenou, čeho se dnešní situace týká. Izraelci na poušti přestali důvěřovat Hospodinu a vytýkali Mojžíšovi, že je vyvedl z Egypta. Podobně jako my ztrácíme radost z budování Božího království, z života s Bohem. Naše hříchy nás uštknou, znehybní, podobně jako izraelce hadi na poušti. Hrozí nám duchovní smrt. Kolik lidí tak žije! Povrchně, třeba v nablýskaném životě, ale mrtví pro Boha i pro bližní. Izraelcům pomohl měděný had, kterého Mojžíš vyvýšil. Nám je nabízený Ježíš, který se pro nás stal hříchem a visel vyvýšený na dřevě zaraženého kůlu do země.

Pohledme na Ježíše. Na něm uvidíme všechny naše hříchy, které umrtvují náš skutečný život. Všechny jeho rány, poplivané tělo, zkrvavené bičováním, zpocené předsmrtnou bolestí. Hlava ověšená trním, které se zabodává do kůže. Jenže, kdo chce hledět na bolest, kdo chce hledět na svoji špatnost? Na svoji nelásku, skryté hříchy, sobectví. Tak se vše omlouvá: Jsme jenom lidi. A za skutečné hříšníky považujeme ty, jejichž zlo je vidět, protože by měli být druhým příkladem. V politice, v církvích, veřejném životě.

Dostali jsme k dnešní neděli tento text. Máme pohledět na Ježíše na jeho rány a vidět své hříchy. A ono to nefunguje. Komu se chce vidět vlastní špatnost? Vidíme, že dnešní text je neúplný. Patří k němu úvod, pravda o silákovi, který přemůže nás, naši slabost i zlobu světa. Nejdřív je třeba se znovu narodit. Vstoupit do nového světa. Ani Nikodém to nechápe. Zná jenom narození, ve kterém otec a matka předají dítěti svoji informaci, svoje geny. Víme o novém zrození, kdy nebeský Otec spolu se Svatým Duchem do nás vloží nový život? **Vane kudy chce.** Chce nás dostat na naše pravé místo. Vyfoukat z nás všechnu nečistotu, pavučiny starého života. A nakonec přivést pod Ježíšův kříž. Abychom uviděli svůj hrozný život a pod silou Ježíšova utrpení a smrti se ho chtěli zbavit. Svatý Duch nás nejdříve přivedl **k vodě**, ke křtu, kterým jsme začali život křesťana, kristovce. Svým Duchem nás chce úplně naplnit, abychom byli novými lidmi. Abychom se stali občany Království. **Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže spatřit království Boží. Nemůže vejít do království Boží.** Nejdříve Ježíš říká **spatřit království Boží.** Nejdříve musíme pochopit v čem spočívá Boží království, abychom nezačali znovu budovat nějaké lidské království. Lidskou nebo dokonce horší napodobeninu. Když nám Svatý Duch ozřejmí, v čem spočívá Boží království, jeho pokoj, lásku, sílu, pak do něj můžeme **vstoupit**, v něm žít, je šířit. Vodou jsme se stali učedníky, Svatým Duchem se stáváme Ježíšovými přáteli.

V romantizující době chtěli mít lidé tělesnou jistotu, prožitek z toho, že přijali Svatého Ducha. I dnes mnozí chtějí mít nějaké tělesné prožitky. Nestačí však jistota, kterou nám dal Ježíš? Popros a dostaneš. Popros a dostaneš víc. Dostaneš tolik, abys překonal sám sebe, aby ses stal novým člověkem.

Jistota, že jsme dostali Božího Ducha je v tom, že se měníme. Naše víra je naplněná láskou. Víra láskou činí. V tom, že jdeme ke světlu. Že se nezavíráme pod kbelík. Naše víra není soukromá věc, jak nám chtěli vnutit v minulé době, a jak nám to chce vnutit každá doba. Jistota přijetí Svatého Ducha spočívá v tom, že jdeme na světlo. Mizí náš strach ze světa, který nás chce ovládnout. Co na tom, když si mne označí za nepřítele, když jsem přítelem našeho Boha? Co na tom, že dokáží zjistit, kolik mám peněz na svém účtu, když je stejně chci použít pro Boží království? Co na tom, že vědí o každém mém kroku, když chci, aby mé kroky, mé činy, byly vidět, má slova byla slyšet? Co na tom, že

se zlo šíří závratnou rychlostí, když vím, že nemůže zvítězit? Bůh chce svět zahránit a zachrání jej, a my můžeme být při tom. Amen.